

1.2.3 Autèntics desconeguts

Sovint, la decisió de compartir pis ve determinada per la necessitat i no sempre es disposa d'un conegut o amic amb qui viure. En aquests casos, una opció és buscar companys de pis a qui no coneixes, bé perquè necessitis un lloc on viure, bé perquè tinguis una habitació disponible. L'opció de viure amb desconeguts també és la més utilitzada per estudiants (que sovint comparteixen pis amb altres estudiants que troben, per exemple, a través dels anuncis dels taulers d'anuncis de les facultats) i els estrangers.

Hi ha moltes i molt variades maneres de buscar companys de pis desconeguts: des del boca-orella als anuncis, passant per les webs que es dediquen a posar en contacte joves que tenen habitacions lliures amb joves que en busquen... el que ja és més complicat és donar amb els companys de pis ideals.

Si ets un/a jove amb una o diverses habitacions per llogar i cerques companys, tingues en compte els següents consells:

- **La redacció de l'anunci:** tant si publiques la teva demanda de companys/es per Internet, per un anunci a un tauler, etc. has d'especificar exactament quin tipus de persona cerques. Deixa ben clar:

1. El sexe de la persona que busques.
2. Les característiques de l'habitació i del pis (moblat, no moblat, la ubicació, les prestacions...).
3. Si vols persona fumadora o no fumadora i si al pis els habitants ho sou.
4. Les característiques de la persona (tranquil•la, neta, seriosa...).
5. Si teniu animals de companyia o en voleu.
6. El preu de l'habitació (amb les despeses incloses o per separat).
7. Si l'habitació dóna dret a l'ús de la resta d'espais comuns.

- **El càsting:** com si d'una pel•lícula es tractés. Si tens possibilitats, fes diverses entrevistes. Es tracta de citar a diferents persones que responguin al teu anunci. A partir d'aquí, has d'adquirir el paper d'un entrevistador a una oferta de feina: calcula bé la solvència del futur inquilí, intueix si et portaràs bé amb aquesta persona i incideix en aquells aspectes que et/us molesten en la convivència o que no esteu disposats a tolerar.

- **La tria:** un cop hagis escollit la persona que compartirà pis, ajuda-la en tot el que necessiti per fer-li la convivència més grata.

A partir d'aquí, només queda que us coneixeu i esperar que de la convivència neixi una bona amistat. Si l'amistat no sorgeix, com a mínim que la convivència sigui bona.

Els consells en el cas que siguis un jove que busquis un pis per compartir són:

- Els anuncis: tria aquells anuncis que s'escaiguin al que busques. Mira bé tots els detalls (preu, si el pis està

moblat, si demanen específicament gent no fumadora, si l'habitació dóna dret a l'ús d'espais comuns...).

- **La visita:** fixa't molt en les dimensions de l'habitació, en la neteja del pis... en definitiva, en si el pis aconsegueix el que es diu a l'anunci. També fixa't en la persona que et fa l'entrevista i intueix si creus que pots entendre't bé amb ella. Posa de manifest les teves manies i costums a la persona que busca company/a. Quan acabis l'entrevista, deixa ben clar si l'habitació t'interessa realment i si ets l'escollit/da, facilita la convivència a les persones amb qui comparteix pis.

Experiències:

La Magdalena és mexicana. Va venir a viure a Barcelona amb una amiga, però la seva amiga pràcticament no hi era mai, al pis. Quan la seva amiga va deixar definitivament l'habitatge vivenda, va posar un anunci a Internet, va fer un "càsting" i va conèixer la Carolina, una dentista argentina. "Més que triar-la a ella, em va triar ella a mi, més aviat. Ens portem molt bé, no tenim problemes". La Magdalena i la Carolina surten juntes a vegades amb amics i es pot dir que de la seva convivència ha nascut una amistat.

La Paula vivia a Barcelona, però per motius familiars va haver de marxar de casa i no tenia amb qui compartir pis. A través d'una amiga es va assabentar que la germana d'una companya de feina buscava algú a qui llogar la tercera habitació d'un preciós àtic moblat a Santa Coloma. Allà, la Paula va compartir pis amb un noi i una noia, companys però no parella. "Amb el noi, la convivència no va ser gaire bona. A part d'altres problemes, una vegada em va agafar un DVD sense el meu permís i em vaig enfadar molt amb ell, però no ho va a tornar a fer més. Per sort, hi era poc a casa". Finalment, els dos companys van marxar a viure amb les seves parelles. "En acabar la convivència, el noi, que era qui havia moblat el pis, va voler vendre'm els mobles a preu d'or. Jo m'hi vaig negar i finalment vaig deixar el pis per marxar a viure a Barcelona". En la seva segona experiència compartint pis la Paula ha tingut, afortunadament, molta més sort.